

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/659/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815201987
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815201987.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Košice, Hlavná 104, IČO 47 243 368, v konaní zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7 proti odporcovi S. S., štátnemu občanovi O. republiky, bytom M., S. XX/X, o zaplatenie 243 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 11C/58/2015-28 zo dňa 07. apríla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplatenia v napadnutej časti o splatnosti tohto dlhu v splátkach po 20 eur mesačne od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci až do zaplatenia p o t v r d z u j e a v napadnutej časti o ďalších podmienkach splatnosti tohto dlhu v splátkach m e n í tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 20 eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok, pri nezaplatení dvoch po sebe idúcich splátkach sa stáva splatný celý dlh, v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 14,10 eur na účet Mgr. Henricha Schindlera, advokáta Advokátskej kancelárie so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica a trovy konania vo výške 16,50 eur, zaplateného súdneho poplatku, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia vo veci samej súd uviedol, že výsledky vykonaného dokazovania posúdil podľa § 1 ods.3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 657 a § 658 Občianskeho zákona. Uviedol, že už z obsahu § 1 ods.3 písm. l) z. č. 129/2010 Z. z. je zrejmé, že spotrebiteľskou zmluvou nie je zmluva, ak ide o pôžičku na menej ako 3 mesiace. Vzhľadom k tomu, že odporca uzatvoril rámcovú zmluvu, ktorá bola podkladom Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kedy mal odporca vrátiť pôžičku v jednej splátke, a to do 15-tich dní, nejedná sa v danom prípade o zmluvu spotrebiteľskú, ale o zmluvu o pôžičke. Z predložených listinných dôkazov, ale aj z výsluchu odporcu vyplynulo, že došlo k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov vo výške 150 eur prevodným príkazom na účet dlžníkovi - odporcovi, o čom svedčí výpis z účtu. Odovzdaním a prevzatím týchto peňazí došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke. Odporca sa zaviazal

vrátiť túto pôžičku jednorázovo do 15-tich dní, ale povinnosť si nesplnil. Odporca potvrdil, že išlo o internetovú zmluvu, bol evidovaný na internetovej stránke navrhovateľa, mal záujem o pôžičku, o ktorú požiadal. Súd mal v konaní bezpečne preukázané, že došlo k uzavretiu Zmluvy o pôžičke odovzdaním peňažných prostriedkov z účtu navrhovateľa na účet odporcu a odporca bol povinný vrátiť peňažné prostriedky do 15-tich dní, ale odporca si túto povinnosť nesplnil. Preto sa navrhovateľ správne domáha zaplataenia tejto sumy žalobným návrhom. Súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že odporca je povinný vrátiť len sumu 150 eur, ktorú reálne navrhovateľ odporcovi odovzdal /požičal/. Súd nepriznal navrhovateľovi náklady spojené s vymáhaním pôžičky, t.j. náklady, vrátane 1.upomienky vo výške 15 eur, vrátane 2.upomienky vo výške 10 eur, vrátane 3.upomienky vo výške 10 eur a spracovania listín, vrátane urgencie na vrátenie požičanej sumy, vrátane i 4.upomienky 30 eur, celkom 65 eur, nakoľko tieto náklady si navrhovateľ upravil v rámcovej zmluve, nakoľko navrhovateľ tieto náklady v konaní nepreukázal, ale v predmetnej veci sa nejedná o zmluvu spotrebiteľskú, ale o zmluvu o pôžičke. Preto pokiaľ navrhovateľ žiadal viac, súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto je povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, v danom prípade vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplataenia. Úrok z omeškania je upravený nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods.2 Občianskeho zákona. Súd na záver uviedol, že zmluvné strany si mohli dohodnúť úrok v súlade s § 658 ods. 1 Občianskeho zákona, vzhľadom k tomu, že ide o zmluvu o pôžičke v § 657 Občianskeho zákona. Súd povolil odporcovi splácať dlh v mesačných splátkach vzhľadom na jeho ekonomickú situáciu /§ 160 ods.1 O.s.p./. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že navrhovateľ bol v konaní úspešný len čiastočne, preto mu súd priznal trovy konania v pomere úspechu vo výške 23,46 %.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Z obsahu jeho odvolania vyplynulo, že nesúhlasí so zamietnutím svojho návrhu v časti o zaplataenie odplaty 28 eur s príslušenstvom, ktorú si dojednal s odporcom za poskytnutie úveru. Súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil záväzkový vzťah medzi účastníkmi ako vzťah zo zmluvy o pôžičke. Daný právny vzťah ale treba posudzovať ako vzťah zo zmluvy o úvere, ktorá zmluva patrí medzi tzv. absolútne obchody. V súlade s § 499 Obchodného zákonníka si účastníci zmluvy dojednali, že odporca zaplatí jednorazový poplatok, resp. odplatu za poskytnutie úveru vo výške 28,- eur. Výška dojednanej odplaty tak ako aj výška úveru boli zvolené samotným odporcom pri uzatváraní zmluvy na diaľku, teda boli individuálne dojednané a nemôže sa jednať o neprijateľnú podmienku. Okrem toho súd nemôže výšku odplaty skúmať aj preto, že hlavný predmet plnenie a primeranosť ceny nie je podľa Občianskeho zákonníka oprávnený skúmať ako neprijateľnú podmienku. Navrhovateľ ďalej namietal, že pri priznanom plnení 150 eur s príslušenstvom súd prvého stupňa povolil toto plnenie splatiť odporcovi v splátkach po 20 eur mesačne, ale neurčil, od ktorého dňa a konkrétneho mesiaca je splatná prvá splátka. Odkaz na „príslušný mesiac“ považuje navrhovateľ za nedostatočný. Rovnako chýba ustanovenie, podľa ktorého pri nespĺnení jednej splátky nastáva zročnosť celého plnenia. Absencia takéhoto ustanovenia potom spôsobuje v exekučnom konaní problémy. Navrhovateľ preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že mu prizná proti odporcovi právo na zaplataenie 178,- eur s príslušným úrokom z omeškania, resp. v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zruší a vráti na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu a z dôvodov odvolania navrhovateľa, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplataenia v napadnutej časti o splatnosti tohto dlhu v splátkach po 20 eur mesačne od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci až do zaplataenia potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., v napadnutej časti o ďalších podmienkach splatnosti tohto dlhu v splátkach zmeniť podľa § 220 O.s.p. a v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa o zaplataenie sumy 28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplataenia potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

Predmetom preskúmania odvolacím súdom nebol výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplataenia a ani zamietajúci výrok v časti o zamietnutí návrhu

navrhovateľa o zaplatenie náhrady nákladov vynaložených na vymáhanie pohľadávky vo výške 65,- eur. V týchto častiach rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním napadnutý nebol, preto v nich nadobudol právoplatnosť a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nie je dotknutý /§ 206 O.s.p./.

Odvolací súd na odvolanie navrhovateľa v prvom rade preskúmal výrok o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplatenia v napadnutej časti o splatnosti tohto dlhu v splátkach po 20 eur mesačne od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci až do zaplatenia. Tu nemožno podľa názoru odvolacieho súdu prisvedčiť názoru navrhovateľa vyjadreného v jeho odvolaní, že v tejto časti je výrok rozsudku súdu prvého stupňa nedostatočný, keď nie je určené, od ktorého dňa a konkrétneho mesiaca je splatná prvá splátka. Z výroku rozsudku súdu prvého stupňa o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi 150 eur spolu s prísľušenstvom v mesačných splátkach po 20 eur vyplýva, že odporca má plniť v uvedených splátkach svoj dlh od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku a že splátky dlhu sú splatné vždy do 15 dňa v mesiaci. Toto je presne vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa uvedené a je preto celkom zrejmé, že prvá splátka dlhu odporcu vo výške 20 eur je splatná do 15. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozsudok súdu prvého stupňa nadobudne právoplatnosť. Iný výklad o splatnosti prvej splátky dlhu odporcu nie je podľa odvolacieho súdu dobre možný, takže výrok rozsudku súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti je potrebné považovať za dostatočne jasný, určitý, zrozumiteľný a nebrániaci jeho vykonateľnosti. Z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplatenia v napadnutej časti o splatnosti tohto dlhu v splátkach po 20 eur mesačne od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci až do zaplatenia potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ ide o ďalšiu navrhovateľom v odvolaní napadnutú časť výroku rozsudku súdu prvého stupňa o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s prísľušenstvom, o ďalších podmienkach splatnosti tohto dlhu v splátkach, súd prvého stupňa určil, že odporca je povinný uvedený dlh zaplatiť navrhovateľovi v určených splátkach pod stratou výhody splátok, pri nezaplatení dvoch po sebe idúcich splátkach sa stáva splatný celý dlh.

V zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia môže konajúci súd priznávajúci peňažné plnenie určiť, že plnenie bude vykonané v splátkach. Musí však určiť ich výšku a podmienky, ako napríklad periodicitu, deň splatnosti a podobne. V rámci podmienok určených splátok peňažného plnenia môže konajúci súd rozhodnúť aj tak, že omeškanie s plnením splátok bude mať za následok splatnosť celého priznaného peňažného plnenia, pričom citované zákonné ustanovenie túto podmienku stanovuje tak, že zročnosť celého plnenia nastáva pri omeškaní s plnením už jednej splátky. Odvolací súd uznáva, že ustanovenie § 160 ods. 1 O.s.p. dáva konajúcemu súdu široký priestor pre stanovenie konkrétnych podmienok splátok priznaného peňažného plnenia a preto konajúci súd môže určiť aj to, že splatnosť, zročnosť celého plnenia nastáva pri nezaplatení dvoch po sebe idúcich splátok /na rozdiel od výslovného znenia § 160 ods. 1 O.s.p./ . Aj takáto podmienka splátok priznaného peňažného plnenia však musí byť zo strany súdu náležite odôvodnená. Na rozdiel od výslovného znenia podmienky splátok stanovenej v § 160 ods. 1 O.s.p. /že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia/, podmienka, že zročnosť celého peňažného plnenia nastáva až pri nezaplatení dvoch po sebe idúcich splátok, navrhovateľa do značnej miery znevýhodňuje. Už samotné určenie splátok priznaného peňažného plnenia navrhovateľa, ktorý má na priznané plnenie nárok zatažuje. Toto znevýhodnenie súdy vyvažujú určením ďalšej podmienky splátok a to podľa výslovného znenia § 160 ods. 1 O.s.p., že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, teda, že ak sa odporca, dlžník omešká s čo i len jednou splátkou, tak sa stáva splatným celé priznané peňažné plnenie a odporca, dlžník ho musí naraz celé navrhovateľovi, veriteľovi zaplatiť, resp. že tento môže od odporcu, dlžníka naraz celé plnenie nútene vymáhať. Oproti tomu podmienka splátok, podľa ktorej zročnosť celého peňažného plnenia nastáva až pri nezaplatení dvoch po sebe idúcich splátok môže v praxi znamenať, že odporca, dlžník sa môže počas celej doby stanoveného splácania omeškávať s plnením každej druhej splátky a navrhovateľ, veriteľ nemôže od neho požadovať zaplatenie celého priznaného peňažného plnenia

naraz /odporca, dlžník nestráca výhodu splátok/ a nútene vymáhať môže vždy len omeškanú splátku. Nevýhodnosť takto stanovenej podmienky splátok oproti podmienke vychádzajúcej z výslovného znenia § 160 ods. 1 O.s.p. je celkom zrejmá. Ak chce potom konajúci súd takúto, pre navrhovateľa, veriteľa ešte nevýhodnejšiu, podmienku splátok stanoviť, mal by svoje rozhodnutie náležite zdôvodniť. V tomto prípade tak konajúci súd prvého stupňa neurobil a keďže od volací súd sám žiadny dôvod pre stanovenie takejto podmienky splátok nezistil, zmenil podľa § 220 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplatenia v napadnutej časti o ďalších podmienkach splatnosti tohto dlhu v splátkach v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Nakoniec pristúpil odvolací súd k preskúmaniu rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplatenia. V tejto časti je zamietavé rozhodnutie súdu prvého stupňa založené na tom právnom závere, že účastníci konania spolu uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi bezúročnú pôžičku, a odporca tak má povinnosť vrátiť navrhovateľovi len sumu, ktorú mu tento reálne požičal, teda 150,- eur.

Odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením uvedenej veci stotožňuje. Medzi pôžičkou /§ 657 a nasl. Občianskeho zákonníka/ a úverom /§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka/ existujú určité rozdiely. Medzi tie základné patrí to, že úver je vždy poskytovaný za úrok. V zmysle § 502 Obchodného zákonníka totiž platí, že od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona a ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Záväzok platiť úroky ako odplatu /cenu/ za poskytnutie peňažných prostriedkov je podstatnou časťou zmluvy o úvere. Oproti tomu pri peňažnej pôžičke v zmysle § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka dohodnúť úroky možno, nie je to však povinnosť a peňažná pôžička tak môže byť aj bezúročná. V predmetnej právnej veci bolo vykonaným dokazovaním súdom prvého stupňa zistené, že dňa 30.09.2013 uzatvorili účastníci prostriedkami diaľkovej komunikácie podľa zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku zmluvu, nazvanú Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Z jej obsahu vyplýva, že na základe už predtým účastníkmi uzatvorenej rámcovej zmluvy a žiadosti spotrebiteľa na poskytnutie spotrebiteľského úveru sa navrhovateľ ako veriteľ zaväzuje poskytnúť odporcovi - spotrebiteľovi krátkodobý, bezúčelový a bezúročný úver vo výške 150 eur s jednorazovým čerpaním bezhotovostným prevodom z účtu v banke veriteľa na bankový účet spotrebiteľa uvedený v záhlaví tejto zmluvy. Spotrebiteľ sa zaväzuje vrátiť veriteľovi úver s poplatkom za poskytnutie úveru 28 eur do 12.10.2013.

Z uvedeného je zrejmé, že predmetom zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 30.09.2013 nie je spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., pretože v zmysle § 1 ods. 3 písm. l) uvedeného zákona nie je spotrebiteľským úverom úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace. V predmetnej zmluve uzatvorenej účastníkmi dňa 30.09.2013 si účastníci dojednali, že odporca vráti poskytnuté peňažné prostriedky navrhovateľovi do 12.10.2013, teda v lehote nepresahujúcej 3 mesiace. Predmetné poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi zo strany navrhovateľa zároveň nie je ani úverom v užšom zmysle tohto slova, teda úverom podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože si účastníci dojednali, že navrhovateľ poskytuje odporcovi peňažné prostriedky bezúročne. V dojednaní účastníkov tak absentuje základný znak úveru, záväzok platiť úroky ako odplatu /cenu/ za poskytnutie peňažných prostriedkov.

Z vyššie uvedených dôvodov nie je možné predmetné poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi zo strany navrhovateľa hodnotiť inak ako pôžičku a zmluvu, ktorú účastníci uzatvorili dňa 30.09.2013 inak ako zmluvu o pôžičke, keď podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Právne posúdenie záväzkového vzťahu zo zmluvy uzatvorenej účastníkmi dňa 30.09.2013 súdom prvého stupňa je teda správne a odvolací súd sa s ním v plnej miere stotožňuje.

Keďže medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi bezúročnú peňažnú pôžičku v sume 150 eur, bol odporca povinný vrátiť navrhovateľovi práve túto sumu poskytnutej pôžičky, teda 150,- eur. Poplatok za poskytnutie pôžičky v sume 28 eur, ktorý bol účastníkmi v zmluve dojednaný v prospech navrhovateľa, bolo správne vyhodnotiť ako odmenu navrhovateľa za poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi. Ako odmeny za poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi sa zaplata tejto sumy domáha aj navrhovateľ v podanom odvolaní. Odmenu za poskytnutie peňažných prostriedkov si však možno dojednať len pri úvere /§ 499 Obchodného zákonníka/ nie však pri pôžičke. Keďže navrhovateľ poskytol odporcovi pôžičku, dojednanie odmeny za jej poskytnutie v ich zmluve je rozporné so zákonom a preto neplatné /§ 39 Občianskeho zákonníka/. Súd prvého stupňa preto správne návrh navrhovateľa v časti o zaplataenie 28 eur spolu s úrokom z omeškania zamietol ako nedôvodný.

Odvolací súd preto podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti odporcu zaplatať navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplataenia v splátkach po 20 eur mesačne od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci až do zaplataenia ako aj vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa o zaplataenie sumy 28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 13.10.2013 do zaplataenia a podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti o ďalších podmienkach splatnosti dlhu odporcu v splátkach zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento nepodal návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania, hoci by mu inak náhrada trov odvolacieho konania ako úspešnému účastníkovi patrila.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.